

brengt je verder
Stedelijke scholengemeenschap Nijmegen
VWO HAVO VMBO-T

Naam: _____

Vak: _____ Pagina's: _____

Datum: _____ Klas: _____

Docent: _____

Cijfer

11 juni 2024

Mijn allerliefste ouders,
Vergeef me dat ik pas na mijn 6 maanden in Suriname aan jullie schrijf. Ik heb gewoonweg geen tijd gehad om iets van me te laten horen, ik ben zo druk geweest met reizen en naar verhalen te luisteren van mensen die vroeger slaaf waren. Hoewel ik dacht dat ik veel wist en het begreep, zie ik nu in dat ik het nooit helemaal zou begrijpen. Ik zal nooit precies begrijpen hoe het was, hoe het gevoeld moet hebben om slaaf te zijn. Pas na een lang verhaal van een lieflijke mevrouw hier in Suriname zie ik de waarheid over de slavernij. Op school leren we erover alsof het gewoonweg een stuk geschiedenis is dat we moeten kennen voor de volgende toets. Maar nu zie ik in dat het veel meer is dan dat. Mensen hen levens zijn hierdoor beïnvloed, Slaven werden gedwongen om op de plantages of in het huishouden van de meester te werken. Het was zwaar werk, lange dagen maken in de brandende zon, zonder medeleven van de mensen die hebben besloten dat ze de baas zijn over jou. Als we hier over leren op school praten we nooit over de gruweligheden of over het aantal levens dat hierdoor is beïnvloed, we sluiten onze ogen hiervoor en praten slechts over de grote verhaallijnen en getallen alsof slavernij slechts heeft bestaan in een fictieve wereld. Het feit is dat slavernij nog steeds bestaat en overal om ons heen is. Ik zal nooit meer mijn ogen kunnen sluiten voor deze gruweligheden en zal deze verhalen nooit meer kunnen vergeten.

met liefdevolle groeten,

11 juni 2024

Beste ouders,

Zoals jullie weten zit ik nu al 2 maanden op Mauritius. Het heeft even geduurd voordat ik een brief kon schrijven. Ben zeer druk met verhuizen en nieuwe vrienden maken. Nu ik mijn nederige huis langs het water helemaal heb kunnen inrichten hoe ik wil, heb ik de rust gevonden om naar jullie te schrijven. Als eerst wil ik doorgeven dat de taalbarrière minder groot is dan dat ik had verwacht. Ik kan inmiddels steeds beter Frans spreken. Ik ben nog veel aan het leren, maar het gaat steeds beter. Ik ben hier gekomen om meer over de slavernij te weten te komen, en waar mijn familie vandaan kwam. Ik heb al veel gesproken met de lokale bewoners. Er was een vrouw, zeer aardige vrouw. Zij heeft mij zeer veel verteld over de slavernij in Mauritius. Ze wil mij later deze week mij rondleiden over het eiland en nog meer vertellen. Morgen heb ik afgesproken met een man. Hij heeft zeer veel spullen verzamelt uit de periode van de slavernij. Hij is zo aardig om zijn collectie ten toon te stellen. En van alles te vertellen. Zelf heeft hij ook nog een boek geschreven. Over van alles wat hij te weten is te komen. Hij is zo lief geweest om mij een kopie te schenken. Vanmiddag ga ik naar een museum in de buurt over slavernij. Zodat ik mijn kennis over slavernij te vergroten. Zodat ik mijn kennis kan doorgeven aan volgende generaties. Zodat deze belangrijke periode in de geschiedenis nooit vergeten gaat worden. Hoop dat ik na mijn ontdekking terug kan keren. Ik zal niet weten wanneer dat is. Jullie mogen altijd langskomen wanneer jullie willen.

Groetjes....

brengt je verder
Stedelijke scholengemeenschap Nijmegen
WVO HAVO VMBO-T

Naam: _____

Vak: _____ Pagina's: _____

Datum: 11-06-2024 Klas: _____

Docent: _____

Cijfer

Welgestelde ouders,

Ondanks dat het vertrek erg spoedig is verlopen gaat het goed met mij. Wij zijn na een overtocht van anderhalve week eindelijk aangekomen op plaats van bestemming. Ikzelf zorg voor de kinderen van de plantagehouder, waardoor ik gelukkig niet hard hoef te werken. De verhalen die ik echter hoor van anderen zijn erg heftig en zal ik u besparen. Ik hoop dat ik in een afscheidstijd u weer kan verblijden met mijn bezoek. Tot op de dag van vandaag mis ik u beide enorm erg en ik kan dus niet wachten tot ik u weer kan zien. Voor nu zal ik u deze brief moeten stoppen, maar ik zal u spoedig weer een brief schrijven.

Waarde ouders!

Uw dienstwillige dienaar en zoon.

L. p. J. Eijkemans

Welgestelde ouders,

Het is een hete, droge ochtend in Paramaribo. Ik ben net wakker en voel nu al de berstende hitte door mijn tent heen komen, die ik deel met andere slavingen. Dit is mijn vierde dag in Paramaribo. Het was een helse tocht over het diepblauwe water, en een paar vrienden hebben tot mijn spijt de tocht niet overleefd. Nu ik hier ben, verbaast de overgele zon mij niet meer met haar stralen van vuur.

De komende dagen worden zwaar en lang. Er zijn momenten dat ik geen uitweg meer zie in deze wereld van pijn, ziektes en zweet. Dan denk ik aan jullie, en weet ik dat ik moet overleven in dit helse ritme.

Voor jullie. In de toekomst zal ik meer brieven proberen te sturen, zodat jullie op de hoogte kunnen blijven van mijn omstandigheden.

Waarde ouders!

Uw dienstwillige dienaar en dokter,
L. Lommers.

brengt je verder
Stedelijke scholengemeenschap Nijmegen
WVG HAVO VMBO-T

Naam: _____

Vak: _____ Pagina's: _____

Datum: _____ Klas: _____

Docent: _____

Cijfer

11-6-24

Beste oom,

Ik weet niet zeker of deze brief ooit bij u terecht zal komen, ik hoop het met mijn hele hart.

Eergisteren ben ik aangekomen op de plantage, u bent de tweede persoon die ik een brief stuur. De eerste brief is onderweg naar moeder en vader. In deze brief beschrijf ik hoe goed het met mij gaat, dit is enkel zodat mijn ouders zich niet zorgen zullen maken.

Het tegendeel is de realiteit, dit moet ik aan iemand laten weten. Ik verzoek u dit niet tegen mijn ouders te vertellen.

Toen ik aan land kwam aan de kust van Suriname voelde alles al verkeerd. De hele groep was uitgehongerd en ziek van de maandenlange bootreis vanuit Ghana. Zowel op de boot als aan land wordt de groep behandeld als een kudde dieren.

Vastgeketend aan elkaar werden we vervoerd naar de plantage. In het eerste uur moesten we een voor een naar ~~de~~ het kampvuur komen, daar kregen we een brandmerk op onze rug.

We slapen in kleine hutjes dicht op elkaar, we krijgen nauwelijks voeding. De afgelopen dagen kregen we per dag 1 banaan en 1 kop soep.

Het is erg zwaar werk, als ik eerlijk ben weet ik niet of ik hier ooit levend uitkom.

Zorg voor de familie,
in afwachting van antwoord

Suriname 20 mei 1795

brengt je verder

Stedelijke scholengemeenschap Nijmegen
VWO HAVO VMBO-T

Naam: _____

Vak: _____ Pagina's: _____

Datum: 11-06-2021 Klas: _____

Docent: _____

Cijfer

Lieve moeder,

Nadat ik u verteld zijn we met de boot vertrokken. Op dit moment zijn we midden op zee. Ik weet niet hoe lang het nog duurt voordat we Suriname bereiken, maar ik ben bang. Ze behandelen ons als dieren en laten ons dag en nacht werken. Als we niet moeten werken dan staan we met z'n allen gekloft in een kamer. Ik weet niet wat me te wachten staat in Suriname, maar ik weet wel dat het alleen maar erger zal worden. Terwijl ik dit schrijf worden de mensen om me heen steeds ricker en zwakker. Ik ben bang dat ik de volgende ben, maar ik weet dat god aan mijn kant staat. Ik hoop u snel weer te kunnen zien en te kunnen omarmen.

Groefjes, uw Dochter

~~1654~~ 1654

brengt je verder
Stedelijke scholengemeenschap Nijmegen
WVO HAVO VMBO-T

Naam: Bovi

Vak:

Pagina's:

Cijfer

Datum: 11 Juni 2024

Klas:

Docent:

Beste Lieve Familie,

Ik ben 2 weken geleden ontvoerd en op een enorme boot naar Suriname gezet. De boot was super vol en er gingen dagelijks super veel mensen dood aan Scheurbuik of andere erge ziektes. Die dode mensen werden niet bewaard op de boot, zodat ze begraven konden worden later. De mensen die dood gingen tijdens de 2e tocht naar Suriname werden zonder pardon over boord gooit. Gelukkig heb ik de Zwarte tocht van Ghana naar Suriname overleefd. Toen we aankwamen in Suriname werd ik meteen in de handboeien geslagen. Redeneer die op de boot zat werd gebangen genomen. We kregen bijna niets te eten en ik zat ongeveer 2 weken gebangen voordat ik door een koopman werd mee genomen. Ik wist dat het een koopman was, omdat hij blank was en omdat hij mij naar een slavenmarkt bracht. Ik moest me helemaal uittrekken en ik werd naast tentoon gesteld aan allemaal blanke plantagehouders. De plantagehouders mochten allemaal om de beurt bieden op mij. Het voelde echt alsof ik een object was alsof ik het zoveel waard was als een steen. Na 15 minuten ten toon gesteld te zijn werd ik verkocht. Ik moest me komen met de blanke mensen die me had verkocht. Hij verkocht me dat ik op een klein plantage moest gaan werken. Ik krijg er niet voor betaald en ik word gebangen en gemarteld als ik niet genoeg utoen had gepikt. De tweede dag doet ik aan het werk was probeerde ik te ontsnappen een groep mannos viel de plantage aan waar ik werkte ik vluchte het oedwoud in en hield me schuil bij de groep mannos

h

Doordat ik bij deze groep mannos zit
kan ik deze brief schrijven, ik wil
laten weten dat het nu goed met me gaat en
dat ik bezig ben. ik wil soms plantages
aan met mijn groep mannos om nog meer
slaven te bevrijden. ik hoop dat ik ooit
koning kan worden naar julle in
Ghana

~~ijzeren kan~~ ~~Bout~~

in afwachting van uw antwoord,

Bout

Sukiname in februari 1793